

ὅτι ἦτο ἀπάντησις εἰς ὅσα περὶ δημοτικῶν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ ἐγράψαμεν.

Ἄλλὰ δὲν ἦτο.

Ἔχομεν ἐπὶ τριήμερον καιρὸν βελουδένιον, καιρὸν κάλλους mignon, καιρὸν μουσικῆς μινόρε, καιρὸν κρέμας, καιρὸν ποιήσεων Σενιέ ἢ Προυδὼμ, καιρὸν Σουλτανίδος Κιρκασίας ὑπὸ γιασμὰκι, καιρὸν δασογραφίας μεγάλου ζωγράφου, καιρὸν πρώτου φιλήματος μελαγχολικοῦ, καιρὸν αἰσθηματικῆς αὐγῆς, καιρὸν καρδίας νηπίου, καιρὸν ντοῦς μεσημβρινοῦ κατὰ μῆνα Ἰούλιον, καιρὸν ἐθιτικῆς δρόσου, καιρὸν γλυκυτάτης σιτοχόρου παρθένου, καιρὸν συμφωνίας Μπετχόβεν, καιρὸν ἀγορεύσεως Οἰκονόμου, καιρὸν . . . ἄλλ' εἶναι ἀτελείωτα.

Τοῦτο μόνον σὰς λέγομεν, ὅτι ὅλα αὐτὰ ἐγράφησαν διὰ γὰ σὰς εἶπωμεν ὅτι εἴμεθα κατενθουσιασμένοι ἀπὸ τὸν ἐπικρατοῦντα βροχερὸν καιρὸν.

Εἰς ἡμᾶς ὁμως ἀρέσει πολὺ ἡ ὑπὸ τοῦ ἀτρομήτου πρωθυπουργοῦ μας σύλληψις καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ἄς παρελάσουν μίαν φορὰν καὶ πρὸ ἐνὸς πολιτικοῦ τόσα ἄγρια μουστάκια, τόσοι σιδερωμένοι θώρακες, τόσα βαρύγδουπα βήματα, τόσα τενεκεδένια κράνη καὶ τόσοι στίλβοντες πτερινιστῆρες!

Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὸν στρατὸν, ὅτι δυσηρεστήθη, ὡς ἀναγράφει ἡ Ἐφημερίς, ὁ στρατὸς συνίσταται ἀπὸ πολιτάς καὶ ὁ ἀρχηγὸς του συνεπῶς πρέπει νὰ εἶναι πολίτης.

Τὸν στρατὸν ἄς μάθῃ ἡ συναδέλφος ὅτι δὲν τὸν ἀποτελοῦν οἱ χίλιοι ἢ δισχίλιοι προγυμνασάι του (οἱ ἄλλως λεγόμενοι καὶ ἀξιωματικοί), ἀλλ' οἱ ἐν καιρῷ πολέμου δεκαχισμῦριοι πολίται.

Ἐν **Καλάμας** ιδρύθη κοινωνικὸς Σύλλογος ὑπὸ τὸ ὄνομα **Ἀδελφότης** σκοπὸν ἔχων τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ὑποστήριξιν τῶν ἐταίρων αὐτοῦ. Ὁ Σύλλογος οὗτος θὰ ἐκδίδῃ καὶ ἐφημερίδα. Τὸ καταστατικὸν του εἶναι πρακτικώτατον, ἐμπνεόμενον ὑπὸ καθαρᾶς ἀδελφικῆς πνοῆς. Εἴμεθα ὅλη ψυχῇ ὑπὲρ τοιούτων σωματείων καὶ στέλλομεν θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τοὺς συλλαβόντας τὴν πρωτοβουλίαν αὐτὴν καὶ θερμότερας εὐχὰς ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ ιδρύματος αὐτῶν.

Ὁ πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων Σύλλογος ἀνήγγειλεν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου κ. Ν. Πύργου ὅτι ἐκ τῶν ἐνότων παρέχει αὐτῷ τὴν ἐλαχίστην συνδρομὴν 150 φρ. χάριν τοιούτου κοινωνικοῦ σκοποῦ. Χαίρομεν ὅτι πρῶτος ὁ Σύλλογος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἐζήτησε νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν δραστηριότητα τοῦ κ. Πύργου πρὸς ἐμπέδωσιν τοιούτου ἐθνικοῦ ιδρύματος, ἂν καὶ ἐπεριμένεμεν γενναιοτέραν τὴν συνδρομὴν του· ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηναίων θέλει ἔλθει εἰς ἰσχυρὰν ἐπικουρίαν τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου, ὅστις προῦρισται ν' ἀποβῇ ἐν τῶν καλλωπισμάτων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

ΟΛΙΓΑ ΠΕΤΑΛΑ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΓΑ.

Ἔχομεν τὸν ἐλαφρότερον ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐξ ὅλων τῶν δημοσίων Θεσαυροφυλάκων τοῦ κόσμου. Εἶναι ὁ κ. Καλλιγᾶς. Τί; Ἡδύνατο νὰ εἶναι μᾶλλον

σιν κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ διὰ τὴν ἀρχεῖαν γαλέτα ποῦ μᾶς τάξιζεν, ἐξ ἧς οἱ πλεῖστοι προσεβλήθημεν ὑπὸ εἰδους τινος λυσεντερίας.

Ἦτο ἡ γαλέτα ἐκείνη, ἡ ἱστορικὴ ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἐρρέθη, ὅτι δὲν ἔτραγον οὔτε οἱ χοῖροι τῆς Μάνης.

Παρήλθεν ἡ ἐβδομάς, ὅτε ἐπὶ τέλους κατέπλευσε τὸ διὰ τὴν παραλαβὴν μας ἀτμόπλοιον φέρον καὶ δύο ἄλλους καπετανέους μετὰ ἐθελοντῶν. Τούτου ἐπιβάντες ἀπεπλεύσαμεν.

Τὸ τῆς νυκτὸς σκότος διέλυέ πως τὸ φῶς τῆς πανσελήνου καὶ ὁ καθαρὸς ἀστερισμὸς.

Ὁ ἄνεμος ἔπνεε σφοδρὸς καὶ τὸ ψῦχος ἦτο ἐπαισθητὸν διὸ καὶ ἠναγκάσθημεν φύρδην μίγδην πάντες νὰ σωριασθῶμεν ὑπὸ τὰς κάππας.

Διαπλεύσαντες τὸν πορθμὸν ἐφθάσαμεν παραλιοδρομοῦντες εἰς τὸ ἀκροατήριον Καντύλι.

Βράχος ἄγριος καὶ ἀπορρώξ ἀποτόμως κοπτόμενος καὶ καθέτως βυθίζόμενος εἰς τὴν θάλασσαν, βράχος ἀείποτε ὑπὸ νεφελῶν πυκνῶν στεφόμενος μέλας, κατὰξῆρος, ὑπὸ φαράγγων διασχιζόμενος, ἰδοὺ τὸ εὐδοικὸν διαβόητον Καντύλι, ἐξ οὗ ὁ ἄνεμος διαρκῶς πνέει μετὰ σφοδρότητος φοβεραῶς.

Τὸ ἀτμόπλοιον καὶ τοὶ ἐπλεε μέτρα τινα μόλις ἀπέχον τῶν ἀκρωρείων, ἔνθα τὸ τοῦ ἀνέμου πνεῦμα ἠπιώτερον καταρρέει, οὐδὲν ἦττον μετὰ τριγμοῦ προσέκλινε τὴν ἐτέραν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ σχεδὸν μέχρι τῆς ἐπι-

φανείας τῆς θαλάσσης. Τὰ κύματα εἰσεπήδουν ἐν τῷ καταστρώματι, θλώμενα ἐπὶ τοῦ σκάφους. Ὁ καταπίπτων ἐκ τῶν κορυφῶν τῶν βράχων ὀρμητικὸς βορρᾶς, ἐσύριζε πενθίμως ἐπὶ τῶν ἰστῶν καὶ σχοινίων τοῦ πλοίου. Πέραν ἐν τῷ πελάγει ἡ θάλασσα ἐμαίνετο ἐπαφορίζουσα, τυφῶνες δὲ εἰς ὕψος οὐ μικρὸν ἐξεγειρόμενοι, στήλαι ὑδάτων στριφοδύνας ἀνερχόμενοι τῆς ἐπιφανείας, διερρήγνυντο αἰφνης, πληροῦσαι τὸν αἰθέρα ὑπὸ θαλασσίων ἀτμῶν. Ἐπὶ τῷ τρομερῷ θεάματι τῆς μαινομένης θαλάσσης, γοεραὶ φωναὶ ἐξηγήθησαν ὑπὸ τοῦ πληρώματος.

— Καπετάνιε νὰ γυρίσῃς πίσω τὸ καράβι, θὰ μᾶς πάρῃς ὅλους στὸ λαιμὸ σου ἄδικα.

— Θὰ μᾶς σκυλοπνίξῃς ὅλους, πλοίαρχε.

Εἰς τὰς γενικὰς φωνὰς ὁ πλοίαρχος ἀπήντα:

— Ἦσυχία παλληκάρια, δὲν εἶναι τίποτε, θὰ περάσῃ. Μὴ φοβάσθε. Σεῖς πᾶτε στὸν πόλεμο καὶ φοβάσθε τὴ θάλασσα;

— Μωρὲ τί πόλεμο μᾶς ψάλλεις; πόλεμος εἶνε ἡδὴ πνίξιμο; Καὶ νὰ ἤμαστε τουλάχιστον σὲ χαμηλὴ ἀκρογιαλιά, στὸ διάολο, κάπου μπορούσε κανεὶς νὰ ἔγῃ, ἄμ ἐδῶ, σὲ τούτους τοὺς θεοβράχους, ποῦ νὰ πιαστῆς καὶ ποῦ νὰ ἔγῃ; Καὶ ἂν σωθῆς, θὰ σὲ φᾶν ζωντανὸν τὰ τσαχάλια καὶ οἱ σκύλοι.

Ἐν συνεχείᾳ διαμαρτυρήσεων καὶ ἀπελπίδων φωνῶν παρήλθομεν τὸ ἀκρωτήριον καὶ ἠνοιχθῆμεν [ἐν ἡμέρῃ

επιφυλλιδογράφος τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**, ἄλλος Παλιάνθρωπος, φερ' εἶπειν, εὐφυστέρος μάλιστα τοῦ Παλιάνθρωπου μας, ἀλλὰ προτιμᾷ νὰ εἶναι ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ ἐλαφρά του ὄμως φύσις δὲν τὸν ἐμποδίζει διόλου νὰ εἶναι ὁ ἐπιβαρυντικώτερος ὄλων ὡς ἐπιβουλευς φόρων.

Τί μαλακὸς ὁ λόγος—πρόγραμμα του, ὅταν ὑπέβαλεν τὸν προϋπολογισμόν! Καὶ τί σκληροὶ οἱ φόροι του!

* *

Εἴκοσι ἑκατομμύρια δραχμῶν νέων δάνειον παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, διὰ νὰ μὴ μένουσιν ἀργὰ τὰ τραπεζικὰ χαρτονομίσματα αὐτῆς. Εὐρίσκετε ἀνακολουθίαν τινα μεταξὺ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἐκείνου τὸν ὁποῖον βλέπετε *περπερίζοντα* ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν; Ἐὰν βλέπετε, παρακαλέσατε τὸν κ. Καλλιγᾶν νὰ σᾶς τὴν ἐξηγήσῃ. Σᾶς λέγουσιν ὅτι δανείζονται διὰ τὴν ὁδοποιίαν! Ἡ ὁδοποιία εἶναι φενάκη. Ἡ οὐσία εἶναι ὁ παρὰς τοῦ πτωχοῦ.

* *

Τὰ ἄθῳα ἀροτριῶντα κτήνη πόσον ἦσαν εὐπιστα εἰς τὴν τραπεζικὴν τοῦ 1880 πολιτικὴν! Ἀπὸ 15 δραχμῶν φόρου, τὸν ὁποῖον τοῖς ἐπέβαλον τότε, πρόκειται ἤδη νὰ τοῖς ἐπιβάλλουν 25!

* *

Καὶ σεῖς ποιμένες δὲν ἀρκεῖ ὅσα πληρώνετε μέχρι τοῦδε, πρέπει νὰ πληρώσητε ἀκόμη ὀκτακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, διὰ νὰ ἦσθε τὴν νύκτα ἀυπνώτεροι. Σεῖς εἰσθε μαθημένοι μὲ ὀλίγα, ἐνῶ οἱ ἐν Ἀθήναις φαγάδες εἶναι συνειθισμένοι μὲ πολλὰ. Ποῖος σᾶς πταίει διὰ τοῦτο;

* *

Καὶ διὰ νὰ μὴ φοβηθοῦν οἱ κρεωφάγοι ὑποστηρικταὶ τῆς τραπεζικῆς πολιτικῆς, ὁ ὑπουργὸς σπεύδει νὰ δια-

τυμπανίσῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν αὐτὸν θαυμασιάν λογικὴν, ὅτι «δὲν φέρουσι καμμίαν αὐξήσιν εἰς τὴν τιμὴν τοῦ κρέατος κατ' ὅκην κατὰ τί θὰ ἦναι ἀκριβώτερον τὸ κρέας;» . . . "Ἄ! τίποτε, τίποτε, τραβάτε ἐμπρός" *περὶ κρέατος ὁ ἀγῶν*.

* *

Ἐν τούτοις συντρέχει καὶ ἡ καλὴ τύχη. Τίς ἐπερίμενε πεντακοσίαις χιλιάδες δραχμῶν ἀπὸ τὰ κτήνη τοῦ στρατοῦ; Δὲν τὰ ἔφαγον οἱ γύπες εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν διὰ νὰ τὰ καταβροχθίσουν οἱ Καλλιγάδες εἰς τὰ ταμεῖα τῶν τραπεζῶν! Ἐκ τῶν ἐκπονηθησομένων κτηνῶν τοῦ στρατοῦ, λέγει ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, θέλομεν εἰσπράξει πεντακοσίας χιλιάδας καὶ ἐκ τῶν κληρωτῶν ἑξακοσίας χιλιάδας. Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσον, Κύριε.

* *

Ἐτοιμάσου πολυπαθῆς τάξις τῶν καταναλωτῶν νὰ περιορίσῃς ἀκόμη περισσότερον τὰ πενιχρὰ ἐφόδια τῆς ζωῆς σου. Δύο νέα ἑκατομμύρια δραχμῶν ζητοῦν ἀπὸ τοὺς τελωνιακοὺς δασμοὺς τῆς εἰσαγωγῆς. Πρέπει νὰ τὰ πληρώσῃς, διότι τὸ ὑπουργεῖον προτείνει, ἡ Βουλὴ ἐγκρίνει καὶ ὁ Τελώνης ἀπαιτεῖ. Αὐτὰ τὰ δύο ἑκατομμύρια εἶναι «τὰ τριάκοντα ἀργύρια, ἡ τιμὴ τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν» ὅχι τοῦ κεραιμῶς, «καθ' ἃ συντάζε Κύριος,» ἀλλὰ εἰς τὴν σύμβασιν τοῦ ἐτοιμαζομένου νέου δανείου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, καθ' ἃ συντάζαν οἱ ἐκμεταλλευταὶ αὐτῆς!

* *

Εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ὅτι διὰ νὰ πολεμηθῇ αὐτὸ τὸ ὀλέθριον διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ σύστημα ἔπρεπε νὰ εἶναι ἐν τῇ Βουλῇ ὁ πρῶτος Βουλευτὴς Καλαβρύτων κ. **Ἀριστείδης Οἰκονόμος**, ὅστις πέρυσιν ἔκαμε τὸν

θαλάσση.

Κάτω, ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ τοῦ πλοιάρχου θαλάμῳ οἱ τρεῖς καπετανεῖοι ἤριζον διαφωνοῦντες περὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποβιβάσεως.

Ὁ εἰς τούτων ἐζήτει ν' ἀποβιβασθῶμεν εἰς τὴν Σκόπελον, ὅπου ἦτο βέβαιος ὅτι δὲν διέτρεχε κίνδυνον μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἀτμοπλοίου, δι' οὗ, ὡς εἶοικε, διενεοῖτο ν' ἀναπλεύσῃ τοῦμπάλιν ἐν παραλίᾳ Ἀττικῆς. Καὶ πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ σκοποῦ του ἔφερε πολλὰς καὶ ποικίλας ἐνστάσεις, ἐπιχειρήματα εὐγλωττα καὶ ἡρωϊσμοῦ πλήρη.

Ὁ ἀρχηγὸς μας, ἐπίσης καὶ οὗτος διεφώνει πρὸς τοὺς δύο, ἀπαιτῶν ὅπως ἡ ἀπόβασις γίνῃ εἰς τὰ παράλια τοῦ Ἄλμυροῦ, καὶ πλησίον τῶν παλαιῶν ὀρίων, ἰσχυρίζετο μάλιστα ὅτι εἶχε παρασκευάσει καὶ τὸ σχέδιον τῆς ἐκπολιορκήσεως τοῦ παρὰ τὴν παραλίαν σεσαθρωμένου τελωνείου, ὅπερ ἐχρησίμευε καὶ χρησιμεύει οὐ μόνον ὡς τελωνιακὸς σταθμὸς, ἀλλὰ καὶ ὡς χάνι καὶ ὡς στρατῶν.

Κατὰ τὰς στρατηγικὰς του μελέτας καὶ σχεδιογράμματα ἢ τῆς παράγκας ταύτης τοῦ ἐπινεῖου τοῦ Ἄλμυροῦ ἐκπόρησις ἦτο εὐχερής, καὶ διὰ τὸ ἀπροσδόκητον τῆς ἐπιθέσεως, καὶ διότι εὐκολον ἦτο ἡ στρατιὰ ἡμῶν νὰ καταπονήσῃ τοὺς δύο ἢ τρεῖς ἐκεῖ τούρκους τελωνοφύλακας. Πρὸς τούτοις ἀλίσκομένης τῆς παράγκας ἠδύγαμεθα ὀχυρούμενοι ἐν αὐτῇ νὰ ἐξορμῶμεν κατὰ τῶν ἔχθρῶν, ὡς ἐκ φρουρίου ἐὰν ἐτόλμουσιν νὰ μᾶς προσβάλω-

σιν, ἀλλὰ ἰδίως ὡς βάσιν κυριωδεστέραν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἰσχυρισμῶν του εἶχεν, ὅτι τὰ ἑλληνικὰ ὄρια, ἔνθα καὶ παράλιος σταθμὸς στρατιωτικὸς, ὀλίγον ἀπέχοντα ἐκεῖθεν, ἠδύναντο ἐν κινδύνῳ ἐσχάτῳ, νὰ μᾶς χρησιμεύσωσιν ὡς καταφύγιον.

Ὁ τρίτος ἀρειμανιώτερος τῶν δύο πρώτων, ἐπέμενε ν' ἀποβῶμεν εἰς τὰ παράλια τοῦ Πηλίου ὅπου ἡ ἐπανάστασις ἤκμαζε.

Καὶ ἡ γνώμη τούτου ὑπερίσχιζε πρὸς μεγάλην στενοχωρίαν τοῦ ἐτέρου ὀπλαρχηγοῦ, ὅστις, ὡς ἔλεγεν, δὲν ἠδύνατο νὰ χωνέψῃ τὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν ἀνοησίαν, τοῦ νὰ πᾶμε μὲς τῆς καρδιᾶς τοῦ πολέμου διὰ μίας, χωρὶς νὰ λάβωμεν προηγουμένως ἐν ἀψιμαχίᾳ τινὶ τὸ βάπτισμα τοῦ πυρός.

Τὸ ἀτμόπλοιο, ἡμέρας γενομένης, ἠναγκάσθη νὰ προσορμισθῇ εἰς Σκόπελον, ἐξ ἧς ἀπῆρε τὴν νύκτα ἐσβεσμένους ἔχον τοὺς φανούς καὶ κεκλεισμένας τὰς ὑελοθυρίδας, ὅπως μὴ ὑπὸ τῶν περιπολούντων τουρκικῶν πλοίων ὀρατοὶ καταστῶμεν.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον προσεγγίσαν τὰ τοῦ Πηλίου παράλια ἔστη ἐπὶ ἀτμοῦ καὶ ἤρξατο ἐν θορύβῳ μεγάλῳ καὶ παραχῆ ἡ ἀποβίβασις.

Οἱ ἄνδρες εἰσεπήδων εἰς τὰς λέμβους μετὰ παλμῶν καὶ φόβου τινος ἀκαταλήπτου, οἱ δὲ πρῶτοι ἀποβάντες ἐννεσπειρώθησαν παρὰ τὰ χαμόλαδα κουκουλωμένοι μὲ πᾶς κάππας καὶ τὰ ὄπλα χαμαί.

κ. Καλλιγᾶν νὰ φοβηθῆ μήπως αἰ μηχανορραφίαι τῶν
τραπεζικῶν τεθοῦν ὑπὸ ἀνάκρισιν ;

Οἱ Καλαβρυτινοὶ πρέπει νὰ ἐννοήσουν ὅτι οὐχὶ μόνον
πρὸς τιμὴν τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος των, ἀλλὰ καὶ χάριν
ἐθνικῆς ἀνάγκης δεόν ν' ἀποστείλωσι Βουλευτὴν εἰς
τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν τῆς 2 Μαΐου τὸν κ. Ἀρι-
στείδην Οἰκονόμου ὅστις τὴν φορὰν αὐτὴν—ἄς εἶναι βέ-
βαιοὶ οἱ Καλαβρυτινοὶ—δὲν θὰ μείνῃ μόνος ἐν τῇ ἐκτυ-
λίξει καὶ τῇ ὑπερασπίσει τοῦ ἀναμορφωτικοῦ του προ-
γράμματος.

ΒΑΓΙΑ.

Ἀφήστε τὰ πολιτικὰ, ἀφήσετε τὰ νέα,
καὶ τὸν Τρικούπη νὰ κρατῆ μονάρχος του τὰ τρία,
καὶ ἴστα Ἱεροσόλυμα ἄς πᾶμε μιὰ παρέα,
νὰ δούμε καὶ τί γίνεται ἴστην πόλι τὴν ἁγία.
Μὲ λόγια καὶ γραψίματα σαπίσαμε δῶ πέρα,
ἄς πᾶμε τώρα κ' ὡς ἐκεῖ νὰ πάρουμε ἀέρα.

Γιατί οἱ δρόμοι ἔβρισκονται μὲ λούλουδα στρωμένοι;
γιατί ὁ κάθε μαχαλᾶς σηκώθη ἴστο ποδᾶρι;
τί τρέχουν οἱ τσιφούτηδες μὲ βάγια στολισμένοι;
γιατί θε νᾶμπη ὁ Χριστὸς καθβάλα σὲ πουλάρι.
Τρεῖς μέρες τὸν προσμένουνε μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα,
κ' ὁ κύριος θεάνθρωπος δὲν πρόβαλλε ἀκόμα.

Μὰ νά! ἀκούω νὰ βροντᾶ βαρὺ τοῦ Κρουπ κανόνι!
νά! νά! προβαίνει ὁ Χριστὸς καθβάλα σὲ πουλάρι,
ἡ ἀτμοσφαῖρα ἴθλωσε ἀπὸ καπνὸ καὶ σκόνη,
ἀφρίζουνε τὰ ἄλογα, κλωτσούνε οἱ γαιδάροι.
Καὶ μὲς ἴστην τόση ταραχὴ καὶ τὴν ἀναμπουμπούλα
τὸ τσόκαρό της ἔχασε κομπῆ Ἑβραιοπούλα.

Ἀρχίζει τὴν προσφώνησι ὁ κύριος Ραββίνος:
«Ὡς εὖ παρέστης κύρ Χριστέ» τοῦ λέει ταπεινά...
μὲ θεϊκὸ χαμόγελο τὸν χαιρετᾶ ἐκεῖνος,
κ' ὄλος ὁ κόσμος γύρω του φωνάζει «Ὡσαννά»!

Τὸ σκότος ἦτο βαθύ.

Τὰ ἀποβιβαζόμενα πολεμοφόδια καὶ ὅπλα ἐρρίπτοντο
σωρηδὸν ἐπὶ τῆς ἄμμου, ὅπου ἐγκαταλειφθέντα καθ' ὅλην
τὴν νύκτα κατέστησαν διάβροχα, οὐκ ὀλίγα δὲ ἐκ τῶν
κλωτιῶν ἐν τῇ ἀποβιβάσει κατέπεσον εἰς τὴν θάλασσαν.

Κεφάλαιον τέταρτον.

Περιεχόμενα περιεχομένων.

Μέγα στρατιωτικὸν συμβούλιον περὶ τοῦ ποῦ εὐρισκό-
μεθα καὶ χασίματος δρόμου.—Τὶ ἔπαθε ἓνας ὄπλαρχη-
γὸς εἰς τὸ ψευδὲς ἀκουσμα.—**Ἐρχονται οἱ Τούρκοι.**
—Μάχη φοβερὰ καὶ κρατερὰ χωρὶς νὰ ρίξωμε τουφέκι.
—Τροπὴ τῶν ἐχθρῶν εἰς φυγὴν φευγόντων ἡμῶν.—Εἰς
τραγικὸς φόνος μιᾶς γαιδάρας ὑποληθθείσης ἀντὶ τοῦ
διαβοήτου Ἀμοῦνς ἀγά.—Ἐμφύλιος πόλεμος περὶ μιᾶς
κατοίκας.—Περὶ κλεφτοτσετζεράδων καὶ δὲν συμμα-
ζεύοντο.—Πῶς τρώγουν τὰς πέτρας οἱ διψῶντες αἵματος.
—Ἐπιστροφή εἰς Ἀθήνας, νοσταλγίας ἕνεκα καὶ γράφι-
μον ἐκτάκτου παραρτήματος.—Αἰθωβολισμός.—Ἡρωϊκὴ
ἕξοδος τοῦ στρατοῦ, προάγγελος τῆς «Καταλήψεως».

Μὰ ἔξαφνα ἀγρίεψε τοῦ Ἰησοῦ ὁ πῶλος,
καθὼς τοῦ Σούτσου ὁ καρᾶς σὰν ἀρῆθηκε ὁ Βῶλος.

Ἀγρίεψε καὶ μιὰ κλωτσιὰ εἰς τὸν Ραββίνο δίνει,
τοῦ φεύγει ἡ κονιάρδα του καὶ μὲ τὰ μούτρα πέφτει,
τὸν ἐλυπήθη κ' ὁ Χριστὸς ἴστη θέσι του ἐκείνη,
μὰ τὸ πουλάρι ἔτρεχε ποῦ λὲς καὶ εἶχε νέφτι.
«Ὅλοι ἐφώναζαν «Χριστέ, τὴν οἰκουμένη σῶσε,»
καὶ ἔσπρωχναν κ' ἔσπρωχνοντο, πατεῖς μὲ καὶ πατῶ σε».

Μὰ ἓνας χρυσοκάνθαρος, Ζακχαῖος τὸνομά του,
μὲ τὸν κοντὸ τὸν Ρούκη μας ἴστο μπόι ἓνα ταῖρι,
μέσα ἴστον κόσμον ἔχασε ὁ δόλιος τὰ νερά του,
καὶ δὲν ἔμπορουσε τὸ Χριστὸ νὰ δῆ ἀπὸ τ' ἀσκέρι.
Λοιπὸν κ' αὐτὸς σὲ μιὰ μουριὰ ἀνέβηκε σὰν γάτα,
νὰ δῆ καλὰ καὶ τὸν Χριστὸ καὶ ὅλη τὴν παράτα.

Σὰν εἶδε τότε ὁ Χριστὸς τὸν ζῆλό του τὸν τόσο,
«Ζακχαῖε, τοῦ ἐφώναξε, γι' αὐτὴ σου τὴν ἀγάπη,
σὲ σένα κ' ἐγὼ σήμερα θὰ ἔλθω νὰ τὸ στρώσω,
καὶ βγάλε ὅ,τι διαλεκτὸ φυλᾶς μὲς ἴστο ντουλάπι.»
Τὸ κοπλιμέντο τοῦ Χριστοῦ τὸν κατενθουσιάζει,
κ' ἀμέσως ὁμογενικὸ τραπέζι ἐτοιμάζει.

Λοιπὸν ἐπῆγε ὁ Χριστὸς μὲ τὴν παρέα ὅλη,
καὶ τοῦ Ζακχαίου κόντεψε ταμπλάς νὰ τοῦ κατέβη,
δὲν εἴξερε πῶς θάλλθουνε μαζί κ' οἱ Ἀποστόλοι,
καὶ βλαστημοῦσε τὴ στιγμὴ ποῦ ἴστη μουριὰ ἀνέβη.
Εἶχε καὶ δούλα ὡμορφη ὁ κύριος Ζακχαῖος,
καὶ ἴστα κρυφὰ τῆς ρίχτηκε ὁ ἓνας Ζεββεδαῖος.

Ἀφοῦ ἐφάγανε καλὰ ἴστοῦ φίλου τὴν καμποῦρα,
ἀφοῦ προπόσεις ἔκαμαν καὶ τόσα κοπλιμέντα,
ἦλθαν καφεδέδες Τούρκοι καὶ τῆς Ἀβάνας ποῦρα,
καὶ ἄρχισαν γιὰ τοὺς Ῥωμηοὺς πολιτικὴ κουβέντα.
Γιὰ ἓνα μόνο σταματᾶ ὁ νοῦς μου καὶ θολώνει,
πῶς δημοκράτης ἔφαγε σ' ὁμογενοῦς σαλόνη!

Souris.

Μάχη αἱματηρὰ Λομοκοῦ.—Ἐφοδος καὶ ἐκπόρθησις αὐ-
τοῦ.—Σκοτωμὸς χιλιάδων, χωρὶς νὰ σκοτωθῆ κανεὶς.—
Πολιορκία Λαρίσης τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ εὐρισκομέ-
του ἐν Λαμίᾳ.—Σφαγὴ γυναικοπαίδων ὑπὸ τῶν τούρκων
αἱματηρὰ καὶ σφαγὴ τοιαυτὴ ὑπὸ τῶν ἐλευθερωτῶν
ἐλλήνων πραγματικὴ.—Ἐρταῦθα ἀραφαίνεται καὶ ἡ σκιά
τῆς «Τουρκοπούλας».—Συγκίρησις!—Νέα κάππα!—
112.—Ἐκστρατεία εἰς Ἡπειρον.—Ἡ κυραῖς Ζακθυθα-
ναῖς.—Φοβερὸν τραῦμα ἐν Ζακύνθῳ.—Ἐπιστροφή τοῦ
νέου Ξενοφῶντος ἐξαργιασμένου.—Ἡ Τουρκοπούλα σὲν
ἔπνον μου.—Κλεψομουλαριά.—Ποίημα ἠρωϊκὸν ἐξ ἐμ-
πνεύσεως πείρης.—Μεσολόγγιον καὶ γάγωμα φαρῶν ὠ-
μῶν.—Τάγμα Ἰχθυογάγων.—Ὁ μέχρι χ.... ἠρωϊσμός
μου.—Αἰχμαλωσία ἕνεκα τῆς ἐκ φόβου παλληκαριᾶς μου.
—Γιάννενα.—Φυλακὴ.

Ἡ Τουρκοπούλα μου.

Καὶ ὅλα αὐτὰ, ὡς μαριφέστο διὰ τὰ προσεχῆ φύλλα
πλὴν τῶν τραγικῶν μελλόντων. Εἶνε βλέπετε ταῦτα πε-
ριεχόμενα κεφαλαίου.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).